

Главнокомандующия съ своята квартира още на 10 Юн. оставилъ Плоешть, приближилъ се къмъ Дунава, на 13 билъ въ Слатина, а на 14 въ Драча, дѣто въ сѣщия денъ била пренесена квартирата на Царя.

Дошелъ деня 14 Юния. Войскитѣ били на мѣстата си, споредъ раннитѣ распореждания, готови да изпълнятъ възложенната на тѣхъ поръчка. 14-та пѣхотна дивизия съ опредѣленнитѣ при нея части (4-та стрѣлкова бригада, двѣ роти пластуни, частъ сапери и гвардейска царска рота) били раздѣлени за преминаването на шестъ рейса (пѣтувания); рейситѣ трѣбало да състоятъ: първитѣ два—отъ 12 роти пѣхота, 60 казаци и 8 горски тона; другитѣ — отъ сѣщитѣ сили, но намѣсто горски топове били назначени при всеки рейсъ по 6 полски тона.

Понтонитѣ поченѣли да спущатъ къмъ Дунавъ, въ Зимница въ 9 часа вечерята, когато вече са стъмнѣвало; довели ги до австрийската митарница отъ дѣто щѣлъ да трѣгне първия рейсъ. Другитѣ рейси щѣли да трѣгнатъ върху понтонитѣ по долу, при островъ Ада, противъ австрийското пристанище.

За да са зацѣпятъ рейситѣ и прикриятъ отъ турския оганъ, и да са гърми върху турскитѣ монитори, ако тѣ са явятъ отъ неждѣ, на Зимнишкия брѣгъ, рускитѣ военачалници настанили 5 батареи. За прикриванъето на превозваната артиллерия билъ отреденъ Бранския полкъ, който съ два баталиона и съ частъ стрѣлци занимавалъ острова.

Предварителнитѣ мѣрки, както: съсредоточаванъето на отряда отъ Бея къмъ Зимница, спущанъето на понтонитѣ, построиванъето на моста, настаняванъето на батареитѣ за прикриванъе на десанта, — сѣ извършили така скритно, щото къмъ 12 часа, когато първия ешелонъ са озовалъ на неприятелския брѣгъ, между турскитѣ стражи не са съгледвало никакво движение.